

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף נז עמוד א

א] האם מותר להאכיל לכלבו נבלת בהמה שמתה בשבת ?

ב] אלו דברים חייבים בפאה ?

ג] מדוע אנשי יריחו הניחו פאה מן הירק, והאם מיחו בהם חכמים ?

ד] מנין שפאה ופירות שביעית פטורים מן המעשר ?

א] לר' יהודה אסור משום מוקצה.

שבבין השמשות לא היתה מוכנה לכלבים, אלא עומדת לשחיטה למאכל אדם. והמוכן לאדם אינו מוכן לכלב [שרבר הראוי לשימוש אדם אינו מקצהו מדעתו].

ב] כל דבר שהוא: 1. אוכל, למעט ספיחי כרכום וקוצה שקשים לאכילה.

2. מקפידים לשומרו, למעט הפקר.

3. גידולו מן הארץ, למעט כמהין ופטוריות שאין להם שורשים אלא יונקים מן האויר.

4. לקיטתם כאחת. למעט תאנה שאינה מתבשלת כאחת, ואינה נלקטת בפעם אחת.

5. מכניסו לקיום לימים רבים, למעט ירק שאין מכנסים אותו לאוצר.

ג] אנשי יריחו: הניחו פאה מעלי הלפת, שסברו שאף שאינם מתקיימים בפני עצמם אלא לזמן מועט, כשכונסים אותם עם השורשים הם מתקיימים.

חכמים: מיחו בהם, שירק הנכנס לקיום על ידי דבר אחר פטור מן הפאה. וחששו שהעניים יחשבו שיש להם דין פאה ופטורים ממעשר.

ד] פאה: נאמר "ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה", ומשמע שרק דבר שאין ללוי חלק בו חייב במעשר, אבל פאה שיש ללוי עני זכות ליטלו פטורה מן המעשר.

שביעית: נאמר "ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה", ודרשו שכשם שחית השדה אוכלת ופטורה ממעשר, כך גם בפירות שביעית.